

1886-05-05

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Arkivplacering:
Mappe 65 nr. 38

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Rosenvænget 5. Mai 1886

Agnate!

Det er tarvelige blomster jeg sender Dig
og Din Moder på vor festdags morgen, men
jeg vilde kun tage, hvad der fandtes i min egen
have, det er de bedste bouquetter jeg kunde
sanke ~~jeg~~ af den, hils hende meget, og
sig hende det.

Fløis Du spekulerer over dybere betydning
i billedet på Det krommerhus, så finder
Du intet ingen, eller noget jeg ikke ved af. Skal
der være mening i ornen, som flyver fra
Danmark til Stetin, kan det jo være den,
at det er en kongelig rejse der forestår os, for
det synes jeg det er.

Du kjære pige, du er lig så fredelig, som denne
aften vi gik stille hos hinanden.

Forundt jeg hørte Thyrhelle sidste gang, var
jeg urolig i sind, for jeg vidste, hvad han
ville tale om, og han gjorde det med
mere slående og indtrængende, end jeg
havde troet, for han pegede på vor bedste
rettesnor, samvittigheden som bekræfter sig selv.

Jeg har haft en meget urolig samvittighed,
og vilde have troet, at Kragballe's ord netop
ville ryste den, men det var som legede han
den, og jeg tror jeg nu kan være trygg, for jeg
har aldrig følt sådan fred i sjelen, som
siden jeg hørte Kragballe sidst, men da var
jo også hos mig. Gud giv, at jeg ikke
bedrager mig.

Gud er faderkærlig heden, som moderen
der er alt for det lille barn, barnet kan fra
først af intet give igen, og først når det
bliver helt stort kan det elske helt igen,
og så er det til en jævnaldrende, at kærligheden
naturligt bøjes sig stærkest. Når vi bliver
fuldvoksne, skulde vi også nå til af Guds
nåde at blive andeligt næsten jævnaldrende med
Jesus (i ethvert øjeblik, så kan vi tage os
til brud) og sammenkomme med ham i fuld
genseidig kærlighed.

Er jorden ufuldkommen på alle punkter,
hvor man, hvor højt man end elsker sin Fader
og Moder dog følger sin egen vilje, så er
dog det himmelske fuldkommen, hvor man

netop ved Sønnen, Brudgommen, ved Anden
kommer inderligt til Faderen.

Lev vel min inderligt elskede Brud, Gud
være med os Veninde,

Din Joakim Høysæd.